

Rok 1909.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLII. — Wydana i rozesłana dnia 10. czerwca 1909.

Treść: (M 83 i 84.) 83. Obwieszczenie, dotyczące używania bankowych zapisów dłużu, które Wiedeński Związek bankowy w Wiedniu wyda na zasadzie § 6., p. 1. swego statutu, do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych. — 84. Obwieszczenie, dotyczące zmiany postanowień § 11., 1. 2. i 3. Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 13. stycznia 1890 dla kolei lokalnej z Ischlu do Solnogrodu z odnogą do Steindorfu.

83.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwami sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z dnia 18. maja 1909,

dotyczące używania bankowych zapisów dłużu, które Wiedeński Związek bankowy w Wiedniu wyda na zasadzie § 6., p. 1. swego statutu, do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych.

Wiedeński Związek bankowy w Wiedniu wydaje w myśl § 6., p. 1. swego statutu, w szczególności:

- na zasadzie pożyczek, udzielanych na cele przemysłowe i handlowe, względnie przejętych w drodze cesyi, których oprocentowanie i umorzenie jest zabezpieczone obietnicą zapłaty lub gwarancji, daną przez państwo lub jedno z królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa;
- na zasadzie posiadanych przez siebie papierów wartościowych, nadających się do umieszczania pieniędzy pupilarnych, lub na zasadzie pożyczek na zastaw papierów wartościowych tego rodzaju.

osobną kategorię bankowych zapisów dłużu, co do których zachodzą warunki, określone w § 8. ustawy z dnia 27. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 213, dotyczącej fundowanych bankowych zapisów dłużu. Na zasadzie § 8. powołanej ustawy uznaje się więc niniejszym bankowe zapisy dłużu powyższej kategorii, wydawane w myśl statutu przez Wiedeński Związek bankowy, za nadające się do korzystnego umieszczania kapitałów fundacji, zakładów stojących pod nadzorem publicznym, urzędu pocztowych kas oszczędności, dalej pieniędzy pupilarnych, fideikomisowych i depozytowych, tudzież na kaucje służbowe i handlowe.

Biliński wlr.

84.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 27. maja 1909, dotyczące zmiany postanowień § 11., 1. 2. i 3. Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 13. stycznia 1890, Dz. u. p. Nr. 15, dla kolei lokalnej z Ischlu do Solnogrodu z odnogą do Steindorfu.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia uchyla się postanowienia § 11., 1. 2. i 3. Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 13. stycznia 1890, Dz. u. p. Nr. 15, dla kolei lokalnej z Ischlu do Solnogrodu z odnogą do Steindorfu, które w myśl

obwieszczenia c. k. Ministerstwa handlu z dnia 29. lipca 1892, Dz. u. p. Nr. 121, dotyczącego budowy i ruchu kolei żelaznej na Schafberg, miały mieć zastosowanie także do tej kolei.

W ich miejsce wejdą następujące postanowienia, odnoszące się również do obu wyżej wspomnianych kolei:

2. Jeżeli wykupno nastąpi przed upływem unormowanego w § 2. czasowego uwolnienia od podatku, wówczas obliczony w ten sposób średni dochód czysty owsią lat pięciu stanowi przez pozostały okres wolności podatkowej rentę wykupną, która ma być wypłacona bez opłaty podatku. Za czas po upływie wolności podatkowej należy równocześnie oznaczyć rentę wykupną w ten sposób, że od dochodów, podług których oblicza się sumę średnią, policzy się podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrącić go z dochodów. Do pozostałej reszty dolicza się ze względu na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma na przyszłość od renty wykupnej podatek dziesięcioprocentowy, dodatek w wysokości jednej dziewiątej tego czystego dochodu.

Gdyby wykupno nastąpić miało po upływie ustanowionego w § 2. czasowego uwolnienia od podatków, wówczas należy uważać przy obliczaniu czystych dochodów rocznych podatki i dodatki do podatków, ciążące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem, oraz wszelkie inne opłaty publiczne za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, wówczas należy także co do lat wol-

nych od podatku obliczyć podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrącić go z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupnej podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnych czystych dochodów, obliczonych w taki sposób, dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

3. Czysty dochód roczny, obliczony w myśl powyższych postanowień, płacić należy koncesyjarnyuszowi jako wynagrodzenie za wykupno kolei przez pozostały czas trwania koncesji w ratach półrocznych, płatnych z dniu 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

Gdyby jednak średni dochód czysty, obliczony w myśl powyższych postanowień ustępów 1. i 2., bez uwzględnienia dodatku, przewidzianego w ustępie 2., alinea 1. i 4., nie dosiągał przynajmniej takiej sumy rocznej, któraby się równała racie ryczałtowej, potrzebnej na oprocentowanie po pięć od sta rzeczywistego kapitału zakładowego, na którego policzenie rząd się zgodził, oraz na umorzenie tegoż w ciągu całego okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za wykupno kolei, będzie polegało na tem, że państwo płacić będzie wymienioną wyżej kwotę ryczałtową w ratach półrocznych, zapadających z dniu 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku, i zwracać koncesyjarnyuszowi podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupnej.

Wrba wlr.